

Overweging 16-10-2016, 29e zondag
n.a.v. Ex.17,8-13 en Lk.18,1-8

Welkom

op dit uur van aandacht. "Andacht" in het Duits betekent "liturgische viering", nl. een viering waarbij men zijn gedachten, zijn aandacht richt op het gebed. Daartoe worden wij ook uitgenodigd als wij hier samenkomen op zondagmorgen, om onze gedachten op iets anders te richten dan op onze dagelijkse beslommeringen en bezigheden. of, liever gezegd, om wat ons door de dagen heen bezig houdt in een ander licht te zien, tegen een andere achtergrond dan we gewoonlijk doen, nl. in onze relatie met God. We kunnen hier alles bij Hem neerleggen. De dingen die ons blij maken om Hem te danken. Onze verdriet, onze angst om die bij Hem te bergen. En onze zorgen, onze nood om daarvan verlost te worden, of op zijn minst om die te kunnen dragen. Ons bidden is vaak vraaggebed. Ik heb wel eens de indruk dat het voor sommige mensen altijd vragen is. Wij hebben ook zoveel nodig. Wij zijn kwetsbaar en worden door nogal eens door tegenvallers getroffen. Wij hopen dan dat God ons uit de nood helpt. Zo eenvoudig blijkt dat niet te gaan. De lezingen van vandaag gaan over bidden en gebedsverhoring. Wij zullen er dadelijk bij stilstaan.
Ik wns u een goed viering.

Overweging.

De evangeliëlezing van vandaag begint zo: " In die tijd leerde Jezus in een gelijkenis aan zijn leerlingen dat zij steeds moesten bidden en daarin niet versagen". En de twee lezingen geven voorbeelden waarin mensen dat deden. De eerste lezing laat zien hoe door volhardend gebed een oorlog gewonnen en bevrijding van een agressieve tegenstander geschonken werd. Het deed mij denken aan de tweede wereldoorlog. Overal bad men voortdurend om vrede, de bevrijding van de Duitse bezetting. Het gebed is verhoord, maar na jaren strijd en ten koste van grote offers en vele doden. Zo eenvoudig is de gebedsverhoring dus niet. En denk eens aan de vele brandhaarden in de wereld. Hoe vaak hebben we niet gebeden om vrede in die landen, en het komt er maar niet van. Wat moeten we dan met die beloften? Het kan ons vertrouwen in de Vader een behoorlijke knauw geven. Er zijn mensen die niet in een God kunnen geloven door de verschrikkelijke rampen die mensen treffen, zoals aardbevingen en tsunami's, en het onvoorstelbare leed dat ze elkaar aandoen. Of doordat het gebed om genezing van een geliefde persoon niet verhoord wordt zoals zij dat verwachten. Het kan ons dicht nabij komen, als plotseling blijkt dat iemand lijdt aan een levensgevaarlijke ziekte. Hoe moet Jan Leijnsink zich voelen? Wat heeft Anneke niet te verwerken, en hun kinderen en kleinkinderen. Dit treft ons in zekere mate allemaal, want wij waarderen hem buitengewoon, en het schokt ons dat hen dit nu overkomt. Dan bidden om genezing is vragen om een wonder, en wij kunnen er niet in geloven dat er zo iets gebeuren zal. "Vraagt en gij zult krijgen!" Wat zullen we dan krijgen? Dat wordt dan de klemmende vraag, want wij kunnen niet geloven dat God ons zomaar in de steek laat. Wat belooft Hij ons? Niet dat Hij ons op al onze wensen bedient op de manier waarop wij dat graag zouden willen. Hij is onze bediende niet. Ook niet dat Hij de natuur manipuleert om het ons naar de zin te maken. Hij heeft ons in deze wereld geplaatst om die te vormen naar onze behoeften. Het is een geweldige rijkdom. Maar er zijn ook natuurrampen, waardoor mensen lijden en

omkomen. Wij kunnen niet anders dan die erbij nemen. Proberen ze te voorkomen, zoals de opwarming van de aarde. Of de gevolgen op te vangen. Hij heeft ons daartoe de mogelijkheden gegeven, waar mensen ook gebruik van maken. Hij heeft ons aan elkaar geschonken om hulp te bieden, te herstellen wat verloren ging. Maar het blijft zeer pijnlijk dat zoveel mensen lijden of door geweld omkomen. Zoveel onschuldige mensen, vaak hoogstaande mensen. Jezus bad zelf: "Vader, als het mogelijk is, laat dan deze kelk aan mij voorbijgaan." Maar zijn gebed is niet op deze manier verhoord. Oosterhuis zong: "Hij heeft zijn eigen Zoon geen enkel leed bespaard." Toch heeft de Vader hem niet vergeten of laten vallen. Dat is waarschijnlijk de boodschap van de lezingen van vandaag. Niet: vraag maar en je krijgt het, maar laat tot je doordringen dat Ik, de Heer, je niet vergeet en op een of andere manier zorg voor je draag. Maar dan wel op mijn manier. En dan is ons aanhoudend bidden een blijk van ons vertrouwen in Hem, in zijn Woord dat Hij niet laat vallen waarmee Hij begonnen is.